

Szolgáltatások Kisteleken

A nagyközség tanácsának végrehajtó bizottsága a napokban vizsgálta, hogy a Kisteleken működő szövetkezetek, vállalatok és kisiparosok képesek-e eleget tenni a lakosság szolgáltatásokról iránti keresletének. A végrehajtó bizottság elé került elemző anyag — melyet Csajka József elnökhelyettes állított össze — mindenekelőtt a járási általános ktsz munkájával foglalkozott. A szövetkezet fizikailag hét, vagy teljes egészében, vagy legalább részben a lakosság számára végző szolgáltatásokat, és megrendeléseiket eleget is tudnak tenni. A szövetkezet vezetősége szolgáltatásait bővítését tervezi, új férfifodrász, férfiszabó, és -kozmetikus részleget kívánna létrehozni, ám saját fejlesztési alapjuk ehhez nem elegendő. Bár terveket készítettek, egyelőre ezeket nem tudják megvalósítani.

A szabó ktsz két férfi- és egy női részleggel rendelkezik, melyek kimondottan a lakosság számára dolgoznak. Főként a férfiszabó részleget kellene bővíteni, erre azonban egyelőre nincs pénzük. S nemcsak a pénz hiányzik, utánpótlási gondokkal is küszködik a szö-

vetkezet: nem akad jelentkező ipari tanulónak.

Másfél éve, tavaly tavaszal nyitotta meg fiókját Kisteleken a Szegedi Patyolat Vállalat. Azóta havonta átlagosan 4 ezer forint forgalma van az üzletnek, s a szolgáltatásait igénybe vevők száma alig nőtt valamelyest a mástól esztendő alatt. Pedig akik élnek a lehetőséggel, meg vannak elégedve a Patyolat munkájával. Rengeteg időt és energiát lehet így megtakarítani, és ez a szolgáltatás még-sincs kihasználva.

A Gelka kisteleki kirendeltsége teljes egészében képes teljesíteni a javítási igényeket. Egy-egy munkával átlagosan három napnál rövidebb idő alatt végeznek, ami igen jó teljesítmény. Kisteleken kívül még 18 más községet is ellátnak. A kirendeltség minden szempontból jól dolgozik, ám elhelyezésük még sok kívánnivalót hagy maga után, ez pedig dolgozóik megfelelő szociális ellátását is megnehezíti. Hasonlóképpen jó munkát végez az AFESZ is. Iparcikárúházuk megnyitása, új szolgáltatásait bevezetése sokat javított a község ellátásán. Ezen kívül még 112 főfoglalkozású kistiparos is dolgozik Kisteleken.

Általában tehát jól el van látva a nagyközség lakossága, akad olyan szolgáltatási ágazat is, melyet ki sem használnak teljesen. Igaz, nem minden szakmában ez a helyzet. Kevés például a cipész, a fodrász, a kozmetikus, de kovács, bogárnér, műköves és üveges sincs elég. A személygépkocsik javítása sem megoldott, annak ellenére, hogy a Volán Vállalatnak éppen a szervizszolgáltatás fejlesztésére adott egymillió forint támogatást 1971-ben a tanács. Az is gondot okoz, hogy bár jelenleg a szakmában elegendő kistiparos dolgozik, közülük sokan nem vállalnak kis munkákat, inkább a nagyobb jövedelmet biztosító áru-termeléssel foglalkoznak.

A nagyközség tanácsának végrehajtó bizottsága éppen ezért felkérte a KIOSZ helyi titkárárt, szorgalmazza, hogy a kisiparosok áru-termelés helyett részesítsék előnyben a szolgáltatató tevékenységet. A testület felkérte a helyi népi ellenőrzési csoportot, hogy vizsgálják meg: eleget tette-e a Volán a szolgáltatásfejlesztési alaplóból adott támogatás ellenértékéért vállalt kötelezettségeinek.

Sz. L.

Kihasztnátlan lehetőség

Miért csökkent a juhállomány?

Időnként hírül adjuk, különösen hűsvét táján, hogy hány és hány vagon hűsvéti peccenyebárnyit exportálnak Olaszországba, olykor Görögországba. A világpiacra kedvelt a magyar juhhús. Az állomány tartása igénytelenebb, külterjesebb viszonyok között is jól megél, és jövedelmező lehet. Mindezek ellenére az utóbbi időben visszacsúszott a juhtenyésztés, mind az országban, mind pedig Csongrád megyében, a Szeged környéki gazdaságokban.

Napjainkban a világpiacra jelentkező konjunkturális lehetőségeket a csökkenő állomány miatt a magyar mezőgazdasági nagyüzemek nem tudják kihasználni. Ugyanakkor a gyapjú importárak rohamos emelkedése következtében a gyapjúbehozatali költségek egyre nőnek. Ismétlenül előtérbe kerül a juhtenyésztés fejlesztésének fontossága. Év elején már kormányintézkedés is történt, ami segít a kialakult helyzetben.

A megyében némileg kedvezőbb a kép, hiszen a mezőgazdasági termelésben a juhászat, illetve a területegységre jutó állomány 15-20 százalékkal meghaladja az országos átlagot. A kereslet egyre fokozódik a vágójuh iránt, az elmúlt évben a piacra került állomány 88 százalékat exportálták szűkebb pátriánkba. Hiába fejlődött azonban a háború után ez az ágazat, s 1965-ben több mint háromszor annyit juhot tartottak Csongrád megyében, mint három évvel ezelőtt. Korábban, az utóbbi négy esztendőben rohamosan csökkent mind az állami gazdaságokban, mind a termelőszövetkezetekben az állomány, sőt az egyéni gazdaságokban is. 1968-ban összesen 212 ezret, az idén viszont 136 ezret tartottak a nagyüzemekben.

A közös gazdaságokban nyilvánvalóan a nyereségre törekednek és a változó közgazdasági szabályozókhoz igazodva, rugalmasan módosítják a termelőszövetkezet, állattenyésztés szerkezetét is. Az utóbbi esztendőben

több ágazatot fokozottabban támogattak, a juhászatról viszont megfeledkeztek. Az üzemekben a férőhelyek tovább romlottak, az ólak elavultak, a tartási technológia korszerűsítéséről szó sem lehetett, így aztán fokozatosan az elmúlt öt évvel szembe fordították a juhászatot egyhármadát teljesen felszámolták. Pedig köztudott, hogy a Szeged környéki földeken igen jól kiegészíti a mezőgazdasági termelést a juhtenyésztés, nem szólván a korábban országos hírt elért gazdaságokról, mint például a Móra Ferenc Termelőszövetkezeti Állami Gazdaság, a csongrádi Vörös Csillag Tsz, — ahol nem csak hagyományai vannak a juhtartásnak, hanem a jövedelmező gazdálkodás nélkülözhetetlen részévé fejlesztették.

Az állománycsökkenéssel párhuzamosan koncentráldott a nagyüzemi juhtartás, mert általában a kisebb állománnyal rendelkező mezőgazdasági üzemek szüntették meg a tenyésztést. A piaci igények is megváltoztak, gyors ütemben növekedett a vágójuh-kereslet; és az üzemekben korábban a hagyományos gyapjútermelési irányú juhászatot fejlesztették. Gyors váltásra, az ágazat korszerűsítésére lett volna szükség, amit a több ízben végrehajtott árendezések is serkentettek. A termelők jórésze kihátrálva a pillanatnyi helyzetet, az intenzív fejlesztés helyett a tenyésztési állományt dobta piacra, és ezzel hosszú időre visszavetette az ágazat fejlődését. Jelenleg aztán a mezőgazdasági nagyüzemek önerőből nem képesek megvalósítani az elengedhetetlenül szükséges termelési irányváltást és a korszerűsítést. Jellemző adat, hogy 1968-ban 1309 tonna vágójuh került piacra, tavaly már csak 1042 tonna. Sajnos, a kedvezőtlen körülmények különösen érzékenyen érintették a kistezemi gazdaságokat is. A megye juhállományának több mint egynegyede jelenleg még a kistezemekben található.

A Szeged környéki homok-

földeken a termelési ha-

gyományokat figyelembe véve, a természeti adottságokat, különösen indokolt a juhtenyésztés. A földterület 14 százaléka rét és legelő, s ennek nagyobb része kizárólag csak birkalegelőként hasznosítható, és a korábbi években is az országos átlagnál nagyobb hányaddal szerepelt ez az ágazat a bevételi források között. Különösen a Duna-Tisza közötti homokhátság gyenge minőségű szikes legelőin lehet jelentős ágazattá fejleszteni a juhászatot. A balástyai szikes legelőin lehet jelentős ágazattá fejleszteni a juhászatot. A balástyai szikes legelőin lehet jelentős ágazattá fejleszteni a juhászatot. A balástyai szikes legelőin lehet jelentős ágazattá fejleszteni a juhászatot.

Sajnos a szegedi járásban levő termelőszövetkezetek csökkentették legnagyobb mértékben állományukat. Az utóbbi öt esztendőben 41-ről 16-ra csökkent a juhtartó termelőszövetkezetek száma. Ugyanakkor az állomány alig több mint fele az 1968-as évnek.

Napjainkban árkiegészítést kapnak a gazdaságok a juhtenyésztés termékei után. Bár a juhodályok nagyobb része korszerűtlen, szertás épület, és az alapvető felszerelések hiányával is számolni kell, mégis remélhető, hogy a következő esztendőben lényeges változás tapasztalható majd ebben az ágazatban is. Ma már az új férőhelyek építése mellett, 30 százalékos beruházási ártámogatást vehetnek igénybe, a meglévő épületek korszerűsítéséhez. Ez sokban segíti a gazdálkodó közösségeket és a korszerűsítésre serkenti a kedvezőtlen adottságú üzemeket, azonban, hogy intenzíven fejleszthessék juhászatukat, az új férőhelyek építését is szorgalmazni kellene. Mert az igazság az, hogy új férőhelyekre ezek a gazdaságok a szűkös anyagi lehetőségeik keretén belül önerőből nem nagyon áldozhatnak.

Sz. L. I.

Családi események

HÁZASSÁG I. kerület

Szeged: Szabadi János és Rózsa Pirokska, Erdel Béla és Farkas Zsuzsanna, Lantos László és Kéri Ibolya, Puskás István és Juhász Eszter Zsuzsanna, Kiss Imre József és Dobó Mária Anna, Spiller László és Katina Gizella, Molnár Gábor és Pólosa Julianna, Kötöl Ferenc Mihály és Rózsa Aranka, Varga Imre Zoltán és Rózsa Rozália, Szabó Tibor László és Makra Edit, Nyéki Károly és Frankó Katalin házasságot kötöttek.

Szeged: Székely Mladen és Nyerges Eszter, Szógi István és Dett Margit Erzsébet, Jonácsik András Géza és Kiss Mária Éva, Daróczi József István és Kocsis Julianna, Török László Mihály és Szántó Mária, Trucz Antal és Kiss Anna házasságot kötöttek.

II. kerület

Szeged: Haraszti János és Juhász Erzsébet, Csók László és Bálint Etelka, Kovács József és Ralle Ulrike Johanna házasságot kötöttek.

Kiskundorozsma: Pataki István és Kálmán Julianna, Nagy Máttyás és Csónka Mária, Nagy Imre és Szógi Rozália házasságot kötöttek.

SZÜLETÉS I. kerület

Szeged: Boda Tibor Attilának és Fuchs Ursulának Szilvia, Balogh Lászlónak és Zsombokai Olga Erzsébetnek László, Dékány Mihály Sándornak és Farkas Mária Teréziának Ildikó Margit, Imre Lajosnak és Ocskó Erzsébetnek Erzsébet Éva, Szaniszló Lajosnak és Török Etelkának Mónika, Bányai András Istvának és Horvát Iona Arankának Valéria Katalin, Kovács Jánosnak és Farkas Mária Magdolnának Nóra, Molnár Istvánnak és Zakar Iónának Róbert István, Tóth Istvánnak és Tóth Éva Ibolyának Marianna, Tóth Andor Istvánnak és Katona Iona Margitnak Andor, Keresi Lászlónak és Szatmári Erzsébetnek Szilvia, Farkas Tibornak és Vecsernyés Mária Mária, Anger Ferencnek és Keresztes Klára Lidiának Ferenc Viktor, Farkas Istvánnak és Tóth Julianna Franciskának Csaba István, Kovács Bélának és Kovács Irénnek Béla, Szógi István Zoltának és Juhász Juliannának Mónika Anita, Pálfi Lajosnak és Veszolovszki Iónának Róbert Lajos, Mezei Gábor Imrénének és Kovács Juliannának Szilvia, Kudik Józsefnek és Tácz Gyöngyinek Zsolt, dr. Tóth Lászlónak és Bogárnér Magdolnának László, Tóth Jenőnek és Onozó Mária Jenő Róbert, dr. Nagymihály Sándor Szilveszter és dr. Négyesi Mária András Ákos, Szöllösi Péter Pálnak és Körömczi Gizella Rozáliának Robert József, Cserényi Pálnak és Felzöldi Mária Róbert, Nagy Ferenc Lajosnak és Sós Erzsébetnek Zsolt, Judik István Antalnak és Rusko Erzsébetnek Alex Raul, Tóth Lászlónak és Sáros Erzsébetnek László, Csédes Istvának és Tiboldi Rozáliának Magdolna, Gémes Sándornak és Dudás Erzsébetnek Sándor Zsolt, Sverteczki Mihálynak és Börcsök Klárának Klára, Bán Attila Árpádnak és Nagy Rózsának Éva Anikó, Csordás Ilésnek és Gubicza Jolának Jenő, Bukó Attilának és Kőpósi Klárának Edina Edit, Novák Antalnak és Pekete Magdolnának Zsuzsanna Magdolna, Tóth Józsefnek és Kovács Rozáliának Mónika, dr. Skaliczki József Lászlónak és Záhonyi Juditnak Gábor Farkas, dr. Darányi Istvánnak és Varró Otágnak Attila, Tóth Lajos Mihálynak és Szilovicza

Bányai Magdolna Zsuzsannának Angéla Erzsébet, Selymes Imrénének és Kothencz Pirokskának Gábor, Bartha Béla Gábornak és Ipacs Zsuzsannának Gábor, Kiss Antalnak és Jórárt Pirokskának László, Major Imrénének és Csamangó Mária Imre nevű gyermekek születtek.

HALALOZÁS I. kerület

Szeged: Kovács Anna, Cserép Béláné Rekedt-Nagy Rozália, Fazekas Ferenc, Molnár Istvánné Balogh Anna, Kun-Szabó Istvánné Rehácz Mária, Dobó István, Simon Máttyásné Horváth-Szegedi Mária, Markovics Mónika Iona, Molnár János, Gyóry Imre Albert, Rácz Pál János, Dinnyés Jenőné Ernel Aranka, Sziráki Albertné Mihály Viktória, Nagy Mihály, Kiss Zsigmondné Sándor Mária, Tompa János, Tombácz Gábor Mihályné Ábrahám Pirokska, Fábrián Lászlóné Schuster Iona, Fogarasi Lajos Géza meghalt.

II. kerület

Szeged: Mészáros József, Pálinkás Imre, Tóth Ferencné Gera Mária meghalt.

III. kerület

Szeged: Pauli Istvánné Gulácsy Iona, Mező Mihályné Kovács Mária, Hegedűs Géza, Tóbiás Imre, Kéri Péter, Ádám János, Berki János, Vár Antal, Orhelyi Imre, Deák Pál Lajosné Seitz Mária, Varga Zoltán, Csónka Vince, Kovács Béláné Vetró Mária, Déri Károly, Máttyás János, Papp Albert meghalt.

Kiskundorozsma: Kovács Lajosné Lala Agnes meghalt.

Pásztor Ferenc:

Véletlenül katona

52. — Ott — bólint Rózsa. — Majd akkor, ha leszek piroskeresztes irgalmas nővér lókróházban. Te is hess! — felelt Zsanó, és sikeresen végrehajtott egy elviselhető hátraarcot. Megvárta, a két jövevény bekapcsolja a hálókörlet villanyait, s előlről kezdte a manőverezést. — No, tisztelt bagoly! Hesselz, vagy kampocolsz? — A bagoly felelt: — Huú! Huú! — Huhú neked nevelőszülőd, aki ringatott kőbölcső. Hiszed, hogy leszek finom, ha nem befogod podáf? — Huhú, huhú... kuvik... kuvik... — röhögött a bagoly. Zsanó határozottan dühbe gerjedt, s percek alatt több kiló kavicsot dobált el az oszlopőnek irányozva. Annaira kevés sikerrel, hogy a bagoly teljes biztonságban érezte magát, továbbra is csendhárító maradt. — Hussolsz? — kiáltott egy erélyes Zsanó, és jobbik csizmájával nagyot rugott az oszlop derekába. A fa koppant. Lába sajgott, a bagoly maradt, — Mit gondoltok? — húzta a szót Zsanó. —

Most már elveszítette Zsanó is eddigi kommandós nyugalmát. Egy löszert csöbe tölt. Kissé hátrált a kerítés mellé. Az egyik vaskosabb oszlopon támasztékot talált. Célzott. Nem kellett elmondani, hogyan is kell csapott célgömbbel célozni. Tudta. Mintha a célgömb parányi csúcsán ülne a bagoly. — Bamm! — dörren a fegyver és a bagoly zuhanórepülésben pottyan a kerítés tövébe. Zsanó elégedetten súvit. Magában mondja: — Jelentem, nyugalomserőzt meg van semmisülve. Lehet nyugodt alvás, akár tíz órát is egyszerre! Alighogy gigondolta, rohant a napos: — Kapuőr! Mi történt? Jelentsen...! — Csak semmisítettem meg bagoly... Megtámadta őrs! É jelentette Zsanó és nyomban megjelentek a bejárati ajtóban az ingre-gatyára vetkőzött, de sisakban és fegyveresen kiözlő harcoshok. Tudták, hogy az „az” egy lövés azt jelenti: megtámadták az őrsöt. — Hová rohantok — nevetett Zsanó. — Gondoljátok, egy bagoly-nak kell riadó? Adtam neki egy szem ölom, holnap tömöm ki fűrészporrall. Indulás, lépés aludás! Még Kincses is sisakban jött. Nem festett tekintélyesen egy molinóban. Számára azonban ez egyáltalán nem jelentett gátlást. Pontosan olyan hangon rontott a hivatalos szolgálati közegnek, mintha még most is a régi lak-tanyában lennének. — Maga egy tökéletlen, maga egy félig elkészült emberimítátor. Van magának egy kis maradék sütnivalója? — No, no, Kincseském! Csak nyugi. Szabályzat írja, hogy legénység nyugalmára vigyázza ő! Vigyáztam? Igen! Ott van ellen-ség! — határozottan intett Zsanó a kerítés tövéhez. — Mondja, mit gondolt maga, minek néz engem? — kérdezte Kincses fenyegetően, hogy majdnem Zsanó orrát érte a sisakja széle. — Mit gondoltok? — húzta a szót Zsanó. —

Kincseském, jelentem, hogy honvédegyén mit gondol felettesről, azt nem kell közölni alattasnak, nincs benne szabályzatban. Ha mondanám, akkor én függeltem értenék téged, pedig most is azért vagyok éjtelni, mert feketedek szabályosság nem tartás miatt. — Ha rajtam múlna, akkor főbérlete lenne a kóterban, ezt én mondom, Kincses szakaszvezető. — Azt meg én, hogy rajtam, ha múlna, akkor Kincseském, hogy is mondjam... no, szóval... — No, mondja csak, nyögje ki — segített volna Kincses, mert érezte, hogy valami bent rekedt Zsanóban és nem is szívesen bóki ki. — Jelentem, hogy nem — kapta össze magát Zsanó. — Inkább nem szívesen egy szót sem. Alattas nem mond. Csak gondol. Az más. — Mondja nyugodtan... Tiszthelyettesi szavam rá, hogy nem sértődök meg, és nem is fenytettem meg, ha rosszat gondol. — Azzal a jellegzetesen félre tartott fejével úgy állt, mint a kétkező gondolkodás kőbe faragott jelzőoszlopa. Pedig azon nem sokat kellett rágódnia, hogy pillanatnyilag mit kíván Kincsesnek. Azon sem, hogy minek tartja, mi módon ítéli. Pusztán azt mérlegelte ebben a zsanó tartásban, hogy lélektanilag alkalmas-e a pillanat az őszinteségi rohamra. Néhány elterelő mondat is gondolkodási időt jelent. — Jobb nem szólok! Hinnéd Kincseském, hogy vagyok hálástalan nevelésért. Abban kiképzési laktanyában volt rosszabb ember is, a Lukács! — Am Kincses szilárd és makacs ember. Nem zavarta még a furcsa jelmez sem, a gatyához felbiggyesztett sisak, a hasig gömböt inghez a géppisztoly. Mindenképpen azt akarta tudni, mit gondol róla a régi beosztottja, vagyis — az ő akkori észjárása szerint — a volt katonája.

[Folytatjuk.]